

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

8. časť: Očistenie svätyne

Dnes máme 8. stretnutie a pred nami sú ešte 2 stretnutia. Dnes budeme s vami rozoberať tému, ktorá sa volá „Očistenie nebeskej svätyne“.

Daniel 8,14: *„A povedal mi: Až bude dva tisíce tristokrát večer a ráno, potom bude ospravedlnená svätyňa“* (RJ preklad: *svätyňa bude očistená*).

Pred nami je proroctvo z apokalyptickej knihy proroka Daniela, ktoré hovorí o tom, že nastane čas očistenia svätyne. Čo to znamená v osobnej, praktickej úrovni pre veriaceho človeka? Pripomením, že celý cyklus je nazvaný takto: „Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka“. Teda práve na našej úrovni, pre každého konkrétneho veriaceho t.j. ako pravda o svätyni obohacuje našu duchovnú skúsenosť. Takže dnes, keď budeme študovať tému očisťovanie svätyne, budeme si hlavne klásť otázku, aký význam má očistenie pre duchovnú skúsenosť človeka dnes. T.z. čo nám to dáva, aby sme slúžili Bohu s ešte väčšou oddanosťou, aby sme sa k Nemu ešte viac približovali, ako to obohacuje našu duchovnú skúsenosť.

Podme si najskôr pripomenúť, čo to znamená, keď sa hovorí o očisťovaní svätyne.

3. kniha Mojžišova 16,15-19: *„Potom zabije kozla, určeného na obeť za hriech ľudu, jeho krv vnesie do vnútra za oponu a s jeho krvou naloží ako s krvou junca: nech ju vykropí na vrchnák a pred vrchnák. 16 Tak nech vykoná obrad zmierenia za svätyňu pre všetky nečistoty Izraelcov a pre ich priestupky a všetky hriechy; tak nech urobí aj so svätostánkom, ktorý stojí medzi nimi uprostred ich nečistôt. 17 Nech niet nikoho v svätostánku, keď vstúpi do svätyne na vykonanie obradu zmierenia, pokiaľ nevyjde a nevykoná obrad zmierenia za seba, za svoj dom a za celé zhromaždenie Izraela. 18 Potom nech vyjde k oltáru, ktorý je pred Hospodinom, a vykoná na ňom obrad zmierenia: nech vezme z krvi junca a kozla a nech dookola pomaže rohy oltára. 19 sedem razy nech ho prstom pokropí čiastkou krvi, tak nech ho očistí od nečistôt Izraelcov a posväťí ho.“*

3. kniha Mojžišova 16,29-30: *„Toto nech vám je večným ustanovením: Desiaty deň siedmeho mesiaca budete sa kajať a nebudete konať nijakú prácu, a to ani domorodec ani cudzinec, ktorý sa zdržuje medzi vami. 30 Lebo v tento deň sa vykoná za vás obrad zmierenia, aby vás očistil; čistí budete pred Hospodinom od všetkých svojich hriechov“.*

V súlade s lunárnym biblickým kalendárom sa počas dvoch dní od desiateho dňa v siedmom mesiaci musí vykonať očistenie svätyne. Tak to bolo na zemi. A my sme s vami už viackrát hovorili o tom, že služba v pozemskej svätyni bola obrazom a tieňom nebeskej svätyne. Poukazovala nato, že nebeská svätyňa bude raz očistená. A dnes si rozoberieme, akým

spôsobom je táto pravda predstavená v Biblii najskôr z hľadiska faktov a času, a potom z hľadiska praktického významu pre duchovnú skúsenosť človeka dnes.

Je jasné, že bolo potrebné očisťovať pozemskú svätyňu. Ale veľmi často vzniká otázka: Načo je potrebné očisťovať nebeskú svätyňu? Veď to je nebeská a nie pozemská svätyňa, ako hovoria niektorí. Nachádza sa tam, v nebi, kde nie je nič hriešne. Fakticky si túto otázku môžu položiť len ľudia, ktorí vynechali našu 3. tému: „Soteriologický aspekt svätyne“. Pretože tí, ktorí boli prítomní na kázni a tí, ktorí si prečítali túto časť, už vedia, že proces sňatia viny z hriešnika zahŕňal v sebe ako prinesenie obete za hriech, tak i vnesenie jej krvi do svätyne. Takto sa hriech snímal z človeka a prenášal sa na zviera, potom cez prenesenie krvi tohto zvieratá do svätyne, hriech priamo vchádzal do svätyne a Nový zákon hovorí, že práve toto urobil Ježiš.

Podme si pripomenúť List Židom 9,11-12: *„Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúcich darov, cez väčší a dokonalejší stánok, nie urobenej rukou, to jest nie z tohto stvoreného sveta, 12 raz navždy vošiel do Svätyne, a to nie s krvou capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak získal večné vykúpenie“.*

Tu sa hovorí, že kam vošiel Ježiš so svojou vlastnou krvou? Do svätyne. A samozrejme, že tu ide o nebeskú svätyňu, pretože sme už hovorili, že do pozemskej svätyne vojsť nemohol. Keď Ježiš vošiel do svätyne so svojou krvou, to znamená, že čo vniesol do svätyne? Hriech, hriechy. Keď sa človek, ktorý sa chce očistiť od hriechov a sňať vinu za hriechy, modlí k Ježišovi a prosí Ho o Jeho prihováranie sa, prosí Ho o Jeho veľkňazskú službu, tak Ježiš Kristus dnes sníma z neho jeho hriechy a vkladá ich na seba.

Takto, počas celej histórie zeme - odvtedy, ako Ježiš Kristus ako Boží Baránok preliat svoju krv na Golgotskom kríži – sa hriechy hromadili, hromadili a hromadili v nebeskej svätyni. Keď človek sňal zo seba svoj hriech, predával ho Božiemu Baránkovi, Ježišovi Kristovi, a súčasne Veľkňazovi v tej istej osobe. Takže vidíme, že Sväté písmo v skutočnosti hovorí o tom, že v nebeskej svätyni sa hromadia hriechy tým istým spôsobom, ako sa hromadili v pozemskej svätyni. Teda, všetky nečistoty, všetky ohavnosti, bezzákonnosti, ktoré vyznávajú veriaci, Ježiš Kristus berie na seba v nebeskej svätyni, kde sa nachádza. Okrem toho, v Liste Židom v 9. kapitole sa priamo tvrdí, že nebeská svätyňa potrebuje očistenie.

List Židom 9,23-24: *„Potrebné je teda, aby podoby nebeských vecí boli takýmito (prostriedkami) očistené, ale samy nebeské veci treba očisťovať lepšími obeťami, než sú tamtie. 24 Lebo Kristus nevošiel do svätyne rukou urobenej, ktorá je len obrazom pravej, ale (vošiel) do samého neba, aby sa teraz zjavil pred Bohom ako náš zástanca“.*

Tu sa hovorí o tom, že pozemská svätyňa sa očisťovala obyčajnými obeťami (zvieratami), ale nebeská svätyňa sa musí očisťovať lepšími obeťami a to obeťou Baránka Božieho, Ježiša Krista. Ona musí byť v budúcnosti očistená. Hriechy, ktoré sa tu vnášali, bude potrebné raz a navždy vyniesť zo svätyne von a je nevyhnutné pripraviť Božie miesto na obývanie pre svätých. Boh zoberal na seba zodpovednosť za hriechy, ale raz nastane čas, keď sa táto

zodpovednosť preloží na pôvodcu hriechu a zla, o čom budeme hovoriť na nasledujúcej prednáške. Takže, Sväté písmo skutočne hovorí o nevyhnutnosti očistenia nebeskej svätyne.

Teraz sa pozrieme nato, ako sa prorocky o tom hovorí vo Svätom písme.

Zjavenie 11,15-19. Tu je ukázané, po prvé, čas očistenia svätyne a po druhé sa tu ukazuje, že očistenie bude súčasne aj súdom a opisuje sa samotný fakt otvorenia svätyne svätých.

Zjavenie 11,15-19: *„Zatrúbil siedmy anjel. A v nebi zazneli mohutné hlasy a volali: "Kráľovstvo tohto sveta sa stalo kráľovstvom nášho Pána a jeho Pomazaného a bude kraľovať na veky vekov." 16 Vtedy dvadsať štyria starci, čo sedia na svojich trónoch pred Bohom, padli na tvár, klaňali sa Bohu 17 a volali: "Vzdávame ti vďaka, Pane, Bože všemohúci, ktorý si a ktorý si bol (a ktorý prídeš – doplnenie v RJ preklade), že si sa ujal svojej veľkej moci a začal si kraľovať. 18 Národy sa rozhnevali, ale prišiel tvoj hnev a čas súdiť mŕtvych a odmeniť tvojich služobníkov, prorokov a svätých a tých, čo sa boja tvojho mena, malých i veľkých, a zničiť tých, čo kazia zem." 19 A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy. A nastali blesky, burácanie, zemetrasenie a veľké krupobitie“.*

Najskôr sa pozrime na čas. Kedy nastane opísaný obraz? Vtedy, keď zatrúbi siedmy anjel. Toto je posledná apokalyptická udalosť. Celkový počet anjelov je sedem. Toto je práve siedmy anjel, ktorý trúbi, čiže vidíme, že je reč o samotnom konci. No, keď sa pozrieme pozorne, tak čas príchodu Ježiša Krista ešte nenastal.

Pozrite sa: Kde zaznievali mohutné hlasy? V nebi zazneli hlasy. Nie na zemi hovoria: Ajhľa, Boh náš, ktorý nás spasil, radujme sa, veselme sa. Nie na zemi, ale v nebi zazneli hlasy. Ďalej, v 17. verši čítame: *"Vzdávame ti vďaka, Pane, Bože všemohúci, ktorý si a ktorý si bol a ktorý prídeš"*.

Teda, On ešte neprišiel, ešte nie je na zemi. Toto je posledná udalosť v Božom pláne spasenia, no Ježiš ešte nie je na zemi. Toto sa odohráva tesne pred príchodom Ježiša Krista.

Čo sa deje? Napísané je, že sú tam tróny. Nieкто na nich sedí a nastal čas súdiť mŕtvych a dať odplatu komu? Prorokom a svätým a tým, ktorí sa boja tvojho mena, malým i veľkým. Takže, nad kým sa koná súd? Nad veriacimi, nad Božími deťmi, nad Božím ľudom. Nastal čas súdiť mŕtvych, ktorí ešte neboli vzkriesení, ešte sa nachádzajú v hrobách. Ježiš ešte neprišiel, ale nad nimi sa už koná súd a dá im odplatu t.j. odmenu.

A kde sa to koná? 19. verš: *„A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.“*

Povedzte, kedy sa odhaľovala truhla zmluvy? V deň očistenia, v súdny deň. Keď tam jediný raz v roku veľkňaz vchádzal a jeho pohľadu bola ukázaná svätyňa svätých.

Takže, 11. kapitola prorocky popisuje čas, ktorý sa odohráva tesne pred druhým príchodom Ježiša Krista a popisuje súd, ktorý sa koná v nebeskej svätyni. Toto je čas pred

príchodom Ježiša Krista na zem. V nebeskej svätyni bude treba svätým, Božím služobníkom a prorokom, určiť odmenu, čo bude výsledok súdu, ktorý prebieha.

Tu sa v jednom verši zlieva celý rad myšlienok a udalostí. Myšlienka súdu a myšlienka očistenia svätyne a je ukázaný čas očistenia a miesto, kde to bude prebiehať. Takže vidíme, že Biblia nám dostatočne jasne hovorí, že raz, tesne pred druhým príchodom Ježiša Krista, musí byť nebeská svätyňa očistená. A najzaujímavejšie a najdôležitejšie je, že toto očistenie, tento súd nad svätými nesie v sebe potenciálne požehnanie svätým. No, k tomu sa dostaneme neskôr.

Takže, čo to znamená v osobnej rovine? Keď sa pred druhým príchodom Ježiša Krista v nebi odohráva očistenie svätyne, keď sa koná súd nad tými mŕtvymi, ktorí verili v Ježiša, čo to znamená pre nás?

Zjavenie 14,6-7 hovorí toto: „6 Potom som videl iného anjela letieť stredom neba. A mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu“.

Vidíme anjela, ktorý má po celej zemi zvestovať správu. A v čom je podstata tej správy? Čo je napísané, že mal? Večné evanjelium. Poďme si spomenúť, čo znamená slovo „evanjelium“? Dobrá, radostná zvesť (správa).

Tento anjel nesie radostnú zvesť a táto radostná zvesť obsahuje nasledujúce slová: „7 Volal mohutným hlasom: "Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu, a klaňajte sa tomu, ktorý stvoril nebo i zem, more i pramene vôd".“

Zvesť o tom, že nastane Jeho súd, je v ústach anjela radostná zvesť. Biblia hovorí o tom, že je to zvesť večného evanjelia, to je radostná zvesť. Tešíme sa z toho, že nastúpil čas Jeho súdu. A paralelne si všimnime, že Jeho súd nastal ešte predtým, ako Ježiš Kristus prišiel druhý raz.

Pretože, až po zvestovaní správy prvého anjela, potom druhého anjela a napokon tretieho anjela, až potom sa v 14. verši hovorí: „Potom som videl, a hľa, biely oblak a na oblaku sedel ktosi ako Syn človeka. Na hlave mal zlatý veniec a v ruke ostrý kosák.“

A opisuje sa, ako On príde, aby zobral svojich svätých a uskutočnil žatvu spravodlivých.

Takže, prvé, čo sa dozvedáme ohľadom očistenia svätyne je, že je to radostná zvesť. Je to zvesť, ktorá nesie požehnanie, je to dôvod na radosť z víťazstva. Prečo? V knihe proroka Daniela 7,21-22 sa opisuje tá istá scéna, ten istý obraz: „A hľadiac videl som, že ten roh viedol vojnu so svätými a premáhal ich, 22 až prišiel Starodávny dňov, a daný bol súd svätým Najvyššieho, a prišiel čas, a kráľovstvo prevzali svätí.“

Vidíme, že svätí sú prenasledovaní malým rohom, ktorý s nimi vedie vojnu a premáha ich. No to sa deje len dovtedy, kým sa nezačne súd. A výsledkom toho súdu je, že svätí dostanú

kráľovstvo. „až prišiel Starodávny dňov, a daný bol súd svätým Najvyššieho, a prišiel čas, a kráľovstvo prevzali svätí.“

Čiže súd je fakticky vyslobodením pre svätých, pretože ako čítame v Danielovi 7,11-12, On oslobodzuje svätých z moci toho utláčateľa, z moci prenasledovateľa.

Daniel 7,11-12: „Potom som sa obzrel pre zvuk veľkých slov, ktoré vydával roh. Pozrel som sa, a zvieratá bolo zabitých, jeho telo zničené a vydané na spálenie. 12 Aj ostatným zvieratám bola odňatá moc a bol im určený čas a hodina, dokiaľ majú žiť“.

Takže, roh ich prenasledoval dovtedy, kým sa nezačal súd. Takto vidíme, že správa o súde v nebeskej svätyni, zvesť o očistení svätyne je v skutočnosti dobrá správa, pretože je to správa o spasení, správa o záchrane.

Okrem toho, keď sa podrobne pozrieme na vetu, „daný bol súd svätým Najvyššieho“, rozoznáme ešte jeden dôležitý rozmer tejto udalosti. Čo znamená veta: daný bol súd svätým? Pozrieme sa na iné miesta v Svätom písme, kde sa stretávame s takouto konštrukciou slov.

Napr. Žalm 82,3: „Prislúžte právo slabému a sirote, priznajte spravodlivosť biednemu a núdznemu!“ (RJ preklad: Dávajte súd biednemu a sirote). Čo tu znamená veta: „dávajte súd chudobnému a sirote“? Znamená to: vyniesť rozsudok súdu v ich prospech t.j. postupovať spravodlivo. Neutláčať ich, naopak, zachrániť ich. Utláčanému a chudobnému ukážte spravodlivosť. Teda veta: „Dávajte súd biednemu ...“ v Biblii fakticky znamená „dajte mu blaho, vyneste mu oslobodzujúci rozsudok, postupujte spravodlivo.“

Preto v niektorých anglických prekladoch tento verš (Daniel 7,22), kde je u nás napísané „daný bol súd svätým Najvyššieho“ znie takto: „a bol vynesený rozsudok v prospech svätých Najvyššieho a nastal čas, aby prevzali kráľovstvo“.

Takto sa dozvedáme, že hlavným cieľom tohto súdu je, podľa Daniela 7. kapitoly:

1. aby boli svätí oslobodení spod moci šelmy a malého rohu, aby boli vyslobodení spod moci antikrista, aby boli zachránení.
2. aby bol vynesený rozsudok v ich prospech, aby výsledkom bolo, že zdedia Božie kráľovstvo a večný život.

Postupne začíname chápať, že správa o očistení svätyne je v skutočnosti dobrá správa, radostná správa, sviatočná správa. To je niečo, čomu sa môžeme radowať ustavične. Čím väčšmi vieme, čo znamená očistenie svätyne a čo znamená súd nad Božím domom, tým viac dôvodov máme nato, aby sme sa mohli radowať a úplne inak sa pozerať do budúcnosti.

Pokračujeme v našom štúdiu. Podrme sa pozrieť na List Židom 9,5, ktorá opisuje pozemskú svätyňu ako predobraz nebeskej a kde sa na opis používajú veľmi zaujímavé slová.

List Židom 9,5: „nad ňou cherubíni slávy, ktorí zatieňujú zľutovnicu. O tom však netreba teraz hovoriť podrobne.“

Čo sa tu opisuje? Nad čím sú cherubíni slávy? Nad truhlou, ktorá sa nachádzala vo svätyni svätých, sa nachádzajú cherubíni slávy, ktorí na ňu vrhajú tieň alebo sa akoby nakláňajú. Nakláňajú sa alebo vrhajú tieň nad **zľutovnicou**. Toto je veľmi zaujímavé slovo. Vyskytuje sa len na dvoch miestach v Novom zákone.

Prvýkrát na tomto mieste a po druhýkrát v Liste Rimanom 3,25. Poďme sa pozrieť, čo toto slovo znamená tam: „*ktorého predložil Boh za obeť zmierenia skrze vieru v jeho krvi na ukázanie svojej spravodlivosti pre pustenie stranou predošle sa udialych hriechov do času obeti Kristovej*“.

Nás zaujíma starogrécke slovo „**hilastérion**“, ktoré je preložené ako „**zmierenie**“. Takže, keď sa pozeráme na List Židom 9,5, môžeme povedať toto: „nad ňou cherubíni slávy, ktorí zatieňujú zmierenie...“ No toto grécke slovo je vôbec veľmi ťažké preložiť do ruštiny.

Ono je prekladom staro hebrejského slova, ktoré sa používalo v Starom zákone a toto slovo po staro hebrejsky znie takto: „**kapporet**“. A toto slovo sa fakticky používalo v Starom zákone na označenie vrchnáku na truhle zmluvy. Čiže v 2. knihe Mojžišovej 25. kapitole a na iných miestach, kde sa v Starom zákone opisuje zostrojenie truhly, kde je použité slovo „**vrchnák**“, tam je slovo „kapporet“, ktoré je v jednom prípade preložené ako „**zmierenie**“ a v druhom prípade ako „**zľutovnica**“. Teda vidíme, že prekladatelia sa snažili vybrať najvyhovujúcejšie slovo, aby čo najlepšie odovzdali túto myšlienku.

Ešte v „septuaginte“ (gréckom preklade Starého zákona) bolo toto slovo preložené ako „hilastérion“, čo znamená „zmierenie“ alebo „vykúpenie“. Martin Luther vo svojom preklade Biblie do nemčiny ponúkol variant, ktorý dodnes používajú moderné nemecké a anglické preklady. Navrhol takýto variant: „trón milosti a požehnanie“. V mnohých anglických prekladoch sa používa termín „mercy seat“, teda „miesto milosti“ alebo „trón milosti“. Tieto slová „trón milosti a požehnanie“ sa používajú nato, aby sme lepšie pochopili, čo sa odohrávalo nad vrchnákom truhly zmluvy.

Vrchnák truhly zmluvy – po grécky: „hilastérion“, po hebrejsky „kapporet“, v anglických prekladoch „mercy seat“, u nás „zľutovnica“ alebo „zmierenie“ – to všetko sú pokusy poukázať na veľmi dôležitú činnosť, ktorá sa odohrávala nad vrchnákom truhly zmluvy. Je to preložené ako „zmierenie“, pretože len vtedy, keď bola truhla zmluvy pokropená krvou, keď dopadla na vrchnák truhly, len odvtedy sa táto krv svojim zložením premenila a až touto krvou mohli byť potreté rohy zlatého oltára, pokropené predmety vo svätyni, potom rohy medeného oltára a potom už veľkňaz vyšiel von a vyhlásil: „Ste čistí!“

Takto už samotná existencia vrchnáku truhly zmluvy, už aj svojim názvom nesie dobrú zvesť. A to je zmierenie, milosť. Teda, pravda o svätyni v samom jadre nesie v sebe myšlienku o záchrane (spáse), o odpustení, o zmierení, o očistení človeka od hriechu.

Takže, keď začneme podrobne rozoberať otázky usporiadania svätyne a to, čo sa tam odohrávalo, vidíme, že je to fakticky jediné miesto vo vesmíre, kde môže byť náš hriech očistený, kde môže byť úplne zahladený a vymazaný.

A teraz, keď už vieme trošku viac o zľutovnici (vrchnáku truhly zmluvy) a o tom, čo predstavovala v službe svätyne, poďme sa vrátiť k Starému zákonu.

Prečítame si 3. knihu Mojžišovu 16,16: „*A pokryje hriech na svätyni a tak ju očistí od nečistôt synov Izraelových a od ich prestúpení čo do všetkých ich hriechov a tak urobí aj stánu shromaždenia, ktorý býva s nimi prostred ich nečistôt*“.

3. kniha Mojžišova 16,30: „*lebo toho dňa pokryjú na vás hriech, aby vás očistili; od všetkých svojich hriechov budete čisti pred Hospodinom*“.

Tu vzniká veľmi dôležitá otázka. Povedzte, keď človek v Starom zákone prichádzal ku svätyni a prinášal obeť za hriech, a potom sa mäso z obeti za hriech varilo na svätom mieste alebo sa krv vnášala do svätyne, očisťoval sa človek v tom momente od hriechu? Čo hovorí Biblia?

3. kniha Mojžišova 1,4: „*Položí ruku na hlavu spaľovanej obete, a tá bude láskavo prijatá na získanie zmierenia pre neho*“. Tu sa používa ten istý výraz v staro hebrejskom jazyku – „**I-kapper alav**“, čo znamená „**očistiť od hriechov**“.

3. kniha Mojžišova 4,26: „*Všetok jeho tuk nech spáli na oltári podobne ako tuk z obete spoločenstva. Tak vykoná kňaz obrad zmierenia za neho, za jeho hriech, a on dosiahne odpustenie.*“ (vykoná obrad zmierenia = očistí ho od jeho hriechov - v RJ preklade)

3. kniha Mojžišova 4,35: „*Všetok jej tuk nech vyberie, ako sa vyberá tuk jahňata z obete spoločenstva, a nech ho kňaz spáli na oltári spolu s ohňovými obeťami Hospodinovými. Tak vykoná kňaz za neho obrad zmierenia za hriech, ktorý spáchal, a on dosiahne odpustenie*“. (vykoná obrad zmierenia = očistí ho od jeho hriechov - v RJ preklade)

Vzniká otázka: keď sa človek očisťoval od hriechu v tom momente, keď prinášal obeť a keď s obeťou postupovali predpísaným spôsobom, načo bolo treba potom, na konci roka, znovu vykonávať tú istú činnosť? Pretože obe očistenia sa v origináli opisujú presne tými istými slovami. Aký to má zmysel? Načo je to potrebné robiť?

Boh chcel do vedomia ľudu vložiť jednu veľmi dôležitú pravdu. Hriech nikam nezmizne! Hriech nie je možné zničiť. Keď človek vyznal svoje hriechy nad hlavou obetného zvieraťa a Boh očistil človeka od hriechu, človek si pamätal, že tento hriech stále žije, že tento hriech pokračuje vo svojom existovaní, pretože je vnesený do svätyne. Človek vedel, že aj keď vina bola sňatá z neho, to neznamená, že hriechu už niet.

Poďme si to ilustrovať na názornom príklade. Predstavte si, že ste niekoho urazili a potom ste sa mu ospravedlnili. Povedzte, odstráni to následky, ktoré priniesla táto urážka? Nie.

Nervové bunky, ktoré ste zničili u človeka svojou urážkou, sa už nikdy nevrátia späť. Následky hriechu stále žijú.

Alebo si vezmeme dramatickejší príklad – vraždu. Keď sa človek vyzná a úprimne sa pokája pred Bohom, ako ten zločinec na kríži, Boh mu zo Svojej milosti môže dať odpustenie, ale hriech sa nedá vrátiť späť.

Boh chcel znázorniť dôležitú pravdu o tom, že aj keď bola z človeka sňatá vina za hriech, hriech nebol odstránený, nezmysol, je reálny a stále existuje. Preto je potrebná osobitná služba nato, aby sa nielenže hriech sňal z človeka a bol mu odpustený, no aby hriech bol fakticky zničený a úplne, navždy odstránený preč zo svätyne. A hoci sa používa to isté slovo, zmysel je v týchto dvoch rôznych prípadoch iný. Pretože tam sa snímal hriech z konkrétneho človeka a tu Boh ukazuje na čas, kedy bude hriech zničený a celý vesmír bude očistený od hriechu úplne a navždy.

Odkedy Ježiš Kristus začal svoju službu v nebeskej svätyni, od tých čias všetci ľudia, ktorí sa kajú a volajú k Nemu, vyznávajú svoje hriechy a dostávajú odpustenie, no následky týchto hriechov ďalej existujú a náš svet sa kvôli tomu nestane lepší. Je potrebná taká služba, vďaka ktorej by všetky dôsledky hriechu boli úplne anulované, aby hriech bol očistený. Teraz už nepôjde len o sňatie viny z človeka, ale o úplné odstránenie hriechu. Pretože je napísané, že nielen z vás budú zobraté hriechy, nielen vy budete očistení, no očisťuje sa aj svätyňa. Očisťuje sa miesto prebývania Boha a hriech bude zničený a úplne odstránený.

A nakoniec ešte jeden dôležitý moment. Verš v 3. knihe Mojžišovej 16,16, ktorý sme čítali, obsahuje dve rôzne slová, ktoré opisujú to, od čoho sa očisťuje svätyňa.

Po prvé, očistí sa od nečistôt synov Izraelových a po druhé, očistí sa od ich prestúpení. V čom je rozdiel medzi nečistotami a prestúpeniami?

1. V prvom prípade, keď sa používa slovo „**nečistota**“, je to preklad staro hebrejského slova „**tamme**“, ktoré sa používalo na opis ceremoniálnej nečistoty. Pripomeňme si rýchlo, o čo ide, keď sa povie ceremoniálna nečistota. To znamená dotýkanie sa mŕtvol, sú to všelijaké hnisajúce rany, to sú nákazy (malomocenstvo) t.j. všetko, čo súvisí s rozkladom, všetko, čo súvisí s vylučovaním, všetko, čo súvisí s procesom rozkladu a smrti. Boh hovorí, že príde moment, keď s týmto všetkým bude skoncované, keď nebude rozkladu, nebude smrti, nebudú mŕtvol, nebudú rany, nebude hriechu, nebude malomocenstva - nič také už nebude. Nastane čas, keď bude vesmír očistený od tohto všetkého. Vrások zmiznú a choroby nebudú a všetky pokrivenia človeka zmiznú. To sa stane len ako výsledok očistenia nebeskej svätyne. Keď Ježiš príde na zem, oblečie naše smrteľné telá do nesmrteľnosti, naše porušiteľné telá premení na neporušiteľné.

2. je napísané „od ich **prestúpení**“. To je slovo, ktoré po staro hebrejsky znie ako „**peša**“ a hovorí sa tu o prestúpeniach mravných, morálnych.

Takto Boh hovorí o tom, že z hľadiska fyziológie, z hľadiska otázok, ktoré sa týkajú smrti, rozvratu, rozkladu a chaosu, ktorý bol prinesený do vesmíru, že toto bude odstránené. A všetko, čo sa týka morálnosti a všetkých hriechov v oblasti morálky, toto bude takisto očistené a tiež bude odstránené.

A nakoniec. V evanjeliu Matúša v 10. kapitole, v knihe Zjavenie 3,5, v evanjeliu Lukáša a na iných miestach Svätého písma Ježiš Kristus hovorí o svojej úlohe.

Prečítajme si, ako sa to opisuje v Zjavení 3,5: *„Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom, a nevytrím jeho meno z knihy života a vyznám jeho meno pred svojím Otcom i pred jeho anjelmi“.*

Tu sa opisuje nebeská svätyňa, opakuje sa scéna z Daniela 7. kapitoly, kde je Nebeský Otec, kde sú anjeli, kde sú knihy, kde sú sudcovia a Ježiš Kristus tam hovorí: „Ja budem vyznávať meno.“ Ježiš bude vaše meno vyznávať pred celým vesmírom. To je to isté slovo, ktoré sa prekladá ako svedčiť, zjavovať, vyhlasovať. Pred celým vesmírom Ježiš povie: „Toto je moje dieťa, ktoré verilo vo Mňa, ktoré prijalo Moju krv pre vykúpenie svojich hriechov. Vyznám jeho meno. Nazývam ho svojim. Nehanbím sa zaňho pred celým vesmírom“. To je radostná správa, ktorá nám hovorí o tom, že sám Ježiš Kristus bude obhajovať každého z nás počas procesu očistenia nebeskej svätyne pred celým vesmírom, aby sme mohli byť spasení.

Veľa potešenia, mnoho radostných okamihov pri štúdiu prináša pravda o nebeskej svätyni, pravda o očistení nebeskej svätyne. Je to pravda o našej obhajobe, pravda o získaní nebeského kráľovstva. Je to pravda o zničení hriechu a všetkých následkov hriechu. Pravda o znovuvybudovaní harmónie vo vesmíre. Pravda o tom čase, keď už bieda nebude, keď všetko bude vrátené naspäť do počiatocnej harmónie. To je večné evanjelium. Keď človek túto pravdu pozná, oveľa radostnejšie, istejšie a spokojnejšie sa pozerá do budúcnosti a môže si byť absolútne istý o svojom spasení už dnes, pretože na našej strane je najlepší Obhajca v celom vesmíre – sám Ježiš Kristus. Amen.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.